

Dokelž ton Čaši tudy je, we kotrymž so wot teho Čerpenja nascheho lubeho Knesa Jesom Krysta we Zyrkwjach svjewa a prjeduje, da zemy tež my pschi tym wostac̄. Pschetož to žane neprawe Wustawenje neje, so ta wujitna a troschtua Historija swoj wjesty postajeny Čaši we Ljecji ma, so by wot Spocjatka hac̄ do Konza wot Słowa kSłownu Ludjom we Zyrkwi prjotk lasowana byla, a so by so wot neje ryczalo k čomu wona nam ſkuži, a kaf my ju wuziwacz dyrbi my. Pschetož ta wulka Mož teho Čerta je kojzdemu wjedomna, kotryž temu Słownu tak možnije napscheči wo steji, hac̄ so to runje schjednje prjeduje, so te Wutroby woſlabnu, wo Prjedowanje jara nerodža, a hetsa wostanu, kajžiž lonsche Ljeto bjechu, jeli so so horschi nesczinja.

Tajka Rusia dyrbí nas sdobnje wabicz, so my tym Słowom bes Pschestac̄a wokolo khodziež a woſebnje tu Historiju teho Čerpenja Krystusoweho tym Nerošwuczenym po Kruchach tak wele hac̄ jeno Čaši wot pschečic̄ ze, kMyſli wesz dyrbimy. Pschetož tym nejsu Žorty. Dy bychmy my sa jene, dwie aby tsi Ljeta nicžo wot teho neprjedowali, da by to tak cziſſje sabyte bylo, so by gmejn Ljud malo wjazy wot teho wedžil. Pschetož my, kif my stajnje s Božim Słownom wokolo khodzimy, ſhonimy to ſami na ſebi, kajku nam to Schkodu pscheinie, dyž so sa jedon abn dwaj Dny wem neprcožnemy. Schto da pola tych budže, kotsiž sa jene aby dwie Ljecji žane Prjedowanje neſkyscha? To dyrbja tak džiwi Ludžo bycz kajž Skot.

Tehodla je treba, so by ſio tajke Prjedowanje pschezo ſazebliko, ſadulo a ſahoriko. Pschetož ton Čert newostaji jo ſpokojom, ale pschiliwa pschezo symnu Wodu. Hewak neby možno bylo, so ſio Ludžo ſteho Słowa nedybely bole poljepſchowac̄, dokelž wone Čaši wot Čaſha tak cziſſe prjedowane budže.

Podjanszy maju njekt prawy Thidzen polny Martry. Tudy je teho Spjewanja, Lasowanja a Prjedowanja wot Krystu ſoweho Čerpenja jara wele, ale schto poljepſchuja ſio woni ſteho? Ma Iasyku maju woni to Čerpenje Krystusowe, we Wutrobi pak jo pscheſzehaju, a maju jo ſa nicžo, hewak nebychu woni do swojego Čerpenja ſami tak wele djerzeli, ani ſwoje Skutki tak woſozv kvalili.

Tak je tež pola nas na tym ležane, hac̄ my ſchak tola ſwjetu prjednjemy, so ta najwetscha Čroda tajke Słowo ſabpdy, kajž my to ſich Skutkow a Žiwenja widžic̄ možemy. Tehodla je tuto Prjedowanje na dobo krafne a ſnadne Prjedowanje, potajne a ſjawne,

možne a ſlabe Prjedowanje. Pschetož dyž ſo tebi Baſniczka wot Djetricha Bjarnata poweda, da možesch ty ju ſebi we Pomjatku ſhowac̄, dy by ju runje jeno jedynmol ſkyschak.

Ty pak budžesch tawſent a ſaſo tawſent Gzlowekow namakac̄, kotsiž to Prjedowanje ſchjednje ſkyscha, a nesapſchimnu jo tola ſtaſkej Sswjernoszji, ſo bych ſo ſneho poljepſchowali. Kajžiž woni do Zyrkwe pschin-du, tajžiž du woni ſaſo wohn; czi ſkyscha to derje, ale woni djerža jo ſa ſnadnu, maču a newnjitnu Wjez.

Potom ſi tež drusy, a tych je tež wele; czi ſkyscha jara radži, dyž jim prajisch: Krystus je ſa nas doſa cziuiſ, my nemožemy psches naſchu Saſiuzbu ani Skutki Sbožnosz dostač, Krystus je to ſamliutki psches swoju Krej a Wumreczie warbował. Ale tak ſkoro hac̄ ty ſapocžnesh a prajisch: Jeli ſo ty tajke Čerpenje Krystusowe prawje wuziwacz zech, da nedyrbisch ty tak laſowac̄ a lichowac̄, Nepotſiwoſz, Hordosz a Wopiswo hnac̄, tedom je ſcho ſlje, woni to cjerpic̄ nochzedža, ſo jich tajkich Rjechow dla ſchtrafujesch, aby ſa Mekſheszijanow djeržiſch.

Ale ſchto zemy cziuež? Tych Poſincharjow Baſchne je tajke, a tak dje ſio temu Prjedowanju, ſo wone dowſchitlich Wutrobow pschindž nemože, pschetož ton Čert djerži jo horje, dježiž jeno može. Tehodla dyrbimy my Božje Čeſzje a naſcheje Sbožnoszje dla to Słowo bes Pshestac̄a prjotk djerzec̄, hac̄ je runje ta najwetscha Čroda horje newosme, ſo bych ſchak czi drusy tež wot neho neſchischli, a ſo by tak ton Wopor ſtajnje w Pomjatku wostał, kotsiž ton Sſyru Boži ſa naſ woprował je.

Tuto Prjedowanje je ſio najpredy we Paradisu ſapocžalo, jako Hadamej a Izvi to žonske Ssymjo ſlubene by, kotrež Hadej Lowu roſteptac̄ dyrbesch. A je tak we Zyrkwi wostało hac̄ do naſcheho Čaſha, budže tež prjedowane hac̄ do Sswjeta Skonczenja. A to je ta najkrasnicha Boža Sſlužba, kotsiž my dokoneč možemy, ſo my na tajki Wopor we Zyrkwjach, na Kljetkach, we Domach a ſchudžom ſponinamy, a kojzdeho Gzloweka ſuemu pokasujemy.

Ton Israelski Ljud bjesche ſe ſwojej Božej Sſlužbu jara wobčeženy, won dyrbesch ſtuwy a Čelata woprowac̄. We Bamjistwi dyrbji ſo tež wele Samoženja na Božu Sſlužbu wažic̄. Dytbjale ſo nam djenſiſchi Djen tajke wobčežne Zlje a Dawki horje poſožic̄, ja ſym dobrý ſa to, my bychmy malo Rjechszianow ſhowali. Ale laj, naſch luby Boh a Knes nepoſoži nam wjazy horje, hac̄ jeno tu ſnadnu Sſlužbu,